

Сценарій шкільного свята до Дня збройних сил України

"Родина, родина від батька до сина"

Мета:

- сприяти патріотичному вихованню учнівської молоді; спонукати особистість до осмислення себе як частинки великого українського народу; пробуджувати національну самосвідомість;
- розвивати розумові і фізичні здібності, кмітливість і спритність;
- виховувати патріотичні почуття до рідної землі, дружби та взаємоповагу один до одного, взаєморозуміння.

Хід свята

1-а ведуча. Світлана. Добрий день, шановні гості, вчителі, батьки, учні і любі наші, найкращі чоловіки і хлопці!

2-а ведуча. Аня. Сьогодні ми зібрались у цій залі, щоб привітати наших лицарів і захисників зі святом - Днем Збройних Сил України.

1-а ведуча. Світлана. Україна сьогодні - незалежна держава. Українські Збройні Сили покликані охороняти незалежність рідної землі. І служать, і охороняють наші хлопці сьогодні нашу рідну Батьківщину, рідну Україну.

Пісня «Боже, молю за Україну»

1. Моя молитва нехай лине
До неба наче ти і я
І серце лине без упино
До тебе мій небесний край.

Приспів

Боже, я молюсь за Україну
Боже, молю тебе за людей.
Ти прости дійства сил
І милість свою нам яви.
Боже, я знаю, що ти будеш з нами
Радість своєму під небесами
Радість і мир ти дарував
Життя за людей віддав
Мир у життя нам записав.

2. Своєму слову і живому
ти мир всім нам дав,
щоб люди всі молились тому
хто на христі за них вмирав.
Приспів 2 рази

Відео

2-а ведуча. Аня. Ми, нинішнє покоління, повинні віддати шану героям, завдяки яким майорить сьогодні синьо – жовтий прапор свободи в нашій державі Україні. Українські юнаки повинні бути свідомими, що проходячи службу в армії, вони стають захисниками своїх матерів, сестер, коханих дівчат, рідного села чи міста, де проходило дитинство чи юність.

1-а ведуча. Світлана. Вшануємо пам'ять загиблих героїв хвилиною мовчання.

Всі присутні піднімаються.

Вчитель. Миру бажаємо всім!

Сьогодні строкова військова служба відповідно до Конституції та Закону України “Про загальний військовий обов’язок” є почесним обов’язком кожного громадянина (чоловічої статі). Хоча, потрібно зауважити, що багато службових посад в армії займають жінки і їх

кількість з кожним роком зростає. Тому це свято стосується всіх,
це свято України!

Руслана.

Український хлопче майбутній солдат

Очима історії ти поглянь назад

Бо багато крові пролилося колись

Щоб твої мрії сьогодні збулись

Щоб світило мирне сонце над землею

Щоб Україна йшла у майбуття

Молоді вкраїнці долею своєю

На вівтар свободи поклали життя

Не схилили голови, душі не скорили

У ярмі чужому не схотіли жити

Гордість українців в світі не згубили

Вірити навчились і Бога любити

Будь же гідний, хлопче, пам'яті такої

Знай, що Батьківщину треба захищати

І в час небезпеки, як хоробрий воїн

Відзовись, як кличе Україна мати!

Вчитель.

**Усе міняється в житті,
Нічого не стоїть на місці:
І перепони на путі,
Й події радісні, й врочисті.
На зміну дню приходить ніч,
На зміну буднів — знову свято.
Та тільки в тому, мабуть, річ,
Що свят не так уже й багато.
Все більше буднів і трудів,
Роботи в кожного щоднини.
І мало так святкових днів,
Щоб відпочити для людини.
Зібратись разом в добрий час,
Погомоніти, щось згадати.
Та ось прийшло воно й до нас**

**Хороше і веселе свято.
І ми зібрались разом знов,
Усі в своєму колективі,
Щоб об'єднала нас любов
І щоб усі були щасливі.
Сьогодні ми сюди зійшлись
Чоловіків усіх вітати.
День Армії в нас був колись,
А це — аналогічне свято.
Та не важлива назва свят,
Важлива суть, що є у ньому —
Щоб на землі був мир і лад,
Та всі щасливі в основному.
Щоб виростили в нас сини
І донечки під ясным небом.
Щоб не було ніде війни
Лиш добрий мир і все, як треба.
Щоб ми стрічали сонця цвіт,
Раділи кожній божій днині.
Щоб радував нас білий світ —
А що потрібно ще людині?
Щоб всі у радості жили,
Без сліз, печалі і без тризни.
Тому сьогодні всі й прийшли
На день захисника Вітчизни.**

То ж дай нам, Боже, світлих днів,
Здоров'я, щастя і наснаги.
Щоб кожен мав те, що хотів,
А всім дай сили і відваги.
Дай кожному достатку в дім,
І більше щирості у мові.
Добра дай кожному, а всім —
Терпіння, миру і любові.
Хай на землі лунає сміх
І щастя хай рікою ллється.
Зі святом вас вітаю всіх!
Хай все в житті вам удається.

Віка.

Українська армія справляє нині свято,
Ми віддамо належне даті цій.
Тож вас, чоловіки, дозвольте привітати,
Хоч ви й не всі служили в ній.

Сценка «Осінній привив»

На сцені імітація медичного кабінету.

Йде відбір в армію. За столом сидить лікар.

Лікар. Руслана. Наступний!

Входить перший призовник, пересувається човгає ходую.

Лікар. Руслана. Що у вас?

Приз. Віталій. У мене плоскостопість.

Лікар. Руслана. (оглядає ноги) Мдаааа ... Формені ласти!

Приз. Віталій. Значить залишаюся на гражданці?!

Лікар. Руслана. Ні! Йдете в підводники! З такими ластами - тільки в підводники!

Приз. Віталій. Я води боюся!

Лікар. Руслана. Боязнь води буває при сказі. Сильно боїтеся?

Приз. Віталій. Дивитися навіть страшно. Боюся.

Лікар. Руслана. У вас типовий сказ!

Приз. Віталій. Значить, все-таки громадянка?

Лікар. Руслана. Почекай, сказ - це собаки, собаки - це кордон. Але ми вас, у прикордонні війська не посилаємо! (Слухає призовника) Зябра не турбують?

Приз. Віталій. Ні!

Лікар. Руслана. От бачите, ви типовий підводник. Наступний!

Входить другий призовник.

Лікар прикладає до грудей призовника фонендоскоп.

Лікар. Руслана. Так, у вас в легенях формена турбіна!

Приз 2. Богдан. Значить, залишаюся на громадянці?

Лікар. Руслана. З такою турбіною тільки в авіацію! Мертву петлю знаєте?

Приз 2.Богдан. Не - а, тільки штопор. Ну, там ще чарку ... пляшку ...

Лікар. Руслана. Нічого, в авіації бочку освоїте. Головне, не літайте в не льотну погоду, Карлсон ви наш.

Входить 3 призовник.

Лікар. Руслана. Що у вас?

Приз 3.Віталій. Ааа?

Лікар. Руслана. Що у вас?

Приз 3.Віталій. ААА???

Лікар. Руслана. Глухий чи що?

Приз 3.Віталій. Ага.

Лікар. Руслана. Значить в танкові війська.

Приз 3.Віталій. ААА?

Лікар. Руслана. Що ви голубчик, ви ж з танком створені один для одного.

У танку теж глухо.

Приз 3.Віталій. А на гражданці залишитися ніяк?

Лікар. Руслана. Ви ж глухий як не як. Будь ви німим, ми б вас відправили в шпигуни зберігати державну таємницю. А поки по машинах!

Входить четвертий призовник, дістає гроші.

Лікар. Руслана. (віднімаючи гроші) Важкий випадок.

Приз 4.Богдан. Значить гражданка?

Лікар. Руслана. Яка гражданка? Десант! Спеціальний підрозділ "Нічні дияволи"

Приз 4.Богдан. Який "Нічний диявол" з сліпого?

Лікар. Руслана. Нічні дияволи воюють в темряві, коли все одно нічого не видно.

Приз 4. Богдан. Ех, все до дідька!

Входить п'ятий призовник.

Лікар. Руслана. У вас здається почки?

Приз 5. Віталій. Почки на березі ...

Лікар. Руслана. Підозра на печінку.

Приз 5. Віталій. Печінка у тріски?

Лікар. Руслана. Ой! Так, у вас же розсіяна увага! А ну - ка дивіться сюди і запам'ятовуйте. Це великий, це вказівний, це середній, це безіменний, це мізинець (стискає кулак і розтискає) .Ну а тепер, де який палець?

Приз 5. Віталій. Нісенітниця собача ...

Лікар. Руслана. Ось бачите, з таким букетом хвороб, Вам залишається тільки гражданка.

Приз 5. Віталій. Мамо, ну чому?

Лікар. Руслана. Та тому, що я твоя мати! І армія тобі не світить!

Приз 5. Віталій. А я все одно буду служити. Я сказав!

Лікар. Руслана. Ах, ти сказав! Ну, тоді я тебе зараз відразу в черепа і переведу!

Знімає фонендоскоп і біжить за сином.

Марина.

День чудовий – 6 грудня
Це є свято серед буднів,
Зрозуміло тут без слів:
Це є День Чоловіків.

Віка.

Отож здоров'я вам бажає щиро,
І стійкості в скрутну годину,
Наснаги, щастя, радості і миру
Слабка жіноча половина.

1-а ведуча. Світлана. Народна мудрість стверджує, що земля може нагодувати людину своїм хлібом, напоїти водою зі своїх джерел, але захистити себе не може.

2-а ведуча. Аня. Тому це святий обов'язок тих, хто живе, хто користується всіма її благами і дарами. Виконуючи цей почесний обов'язок, ідуть юнаки служити в армію, щоб берегти мир і спокій своєї Батьківщини, стояти на сторожі її інтересів.

1-а ведуча. Світлана. Нелегка військова служба. Це ранні підйоми, багатокілометрові пробіжки і армійська дисципліна.

2-а ведуча. Аня. Для всіх присутніх гумористична сценка «Проводи в армію»

Відео

(Звучить мелодія пісні «Как родная меня мать провожала»)

Мама. Віка. Не ходив би ти, синку, у солдати. Нащо воно тобі, га? Я ж тобі казала, краще женися. Он, Галя, гарна ж дівка!

Призовник. Богдан. Не хочу на Гальці!

Мама. Віка. Ну тоді женися на Олі. Вона хазяєчка справна, швиденька та спритна. Хороша мені невісточка буде! Моторна!

Призовник. Богдан. Не хочу я на Ольці, ма.

Мама. Віка. А ти дурний... Справді, дурний. А я би онуків гляділа.

Призовник. Богдан. Так я хочу в армію, мам! В армію! Тобі з онуками почекати доведеться.

Мама. Віка. Ну, з Олею мені чекати на онуків не довелося б...

Призовник. Богдан. Як це, мамо?

Мама. Віка. А так! У неї вже є двоє. Так що з такою родиною ти таки би вдома залишився.

Призовник. Богдан. Ти тільки уяви мене солдатом! З автомата - жах! З кулемета - лусь! З гранатомета – гуп! На танку – впер-рьод! Ось де життя для справжнього мужика! А вдома що? Корова мукає, коза бекає, дівки під вікном співають. Нудьжище! ! (Зіває) Та ще й твої онуки перед очима гасатимуть: туди-сюди, туди-сюди...

Мама. Віка. Гаразд, гаразд, синку! Раз вирішив, то йди! Чого вже тепер! І батько твій служив, і дід, і прадід. А прапрадід, кажуть, козарлюгою був. Ось тобі торбу в дорогу збирати: з пари в'язаних шкарпеток з вовни кози Маньки, з літри молока від корови Зорьки, з метри сала від свині Людки, з десятки яєць від курки Вальки.

Призовник. Богдан. Ех, ма! Та хіба ж мене там не годуватимуть?

Мама. Віка. Припас лишнім не буде...

Призовник. Богдан. З вашими харчами як розтовстію, то і в танк не влізу.

Мама. Віка. Ну, тоді в той, в літак сядеш. Льотчиком!

Призовник. Богдан. Еге! Хіба з парашутом викинуть, бо й літак не схоче летіти.

Мама. Віка. Справді?!

Призовник. Богдан. А ти ж як думала?

Мама. Віка. Тебе? З парашутом? (починає забирати в призовника припаси)

Призовник. Богдан. Ти що надумала?

Мама. Віка. А то! Не дам тобі їжі. Ну-у, носки можеш брати.

Призовник. Богдан. А чого? Відпустиш в армію голодним?

Мама. Віка. Не вистачало ще, аби мого синочка та з літака, та на парашуті! А як голова закрутиться? Тоді що? Краще вже йди так. Ти ж у мене таке худюще.... То може на кухню заберуть, аби поправився. Картоплю чистити. Там хоч тих, парашутів нема. А я спокійніша буду. Парашут йому подавай... Ага... Ось краще бинт бери.

Призовник. Богдан. А то ж нащо?

Мама. Віка. Та коли ж, Боже ж не дай, пальця на тій картоплі поріжеш, то забинтувати буде чим. Ой, я ще по зеленку побігла...

(Виходить мати, а за нею й син.)

Світлана.

Я вітаю діда, тата
З чоловічим справжнім святом!
Хто Вітчизну боронив –
Привітання заслужив!

Аня.

Прадід мій пройшов війну –
Я вклоняюся йому.
В мирний час служив мій дід –
Захищав кордон, як слід!

Співають хлопчики.

Пісня «Червона калина»

1. Ой у лузі червона калина - похилилася
Чогось наша славна Україна – зажурилася.
А ми тую червону калину – піднімемо
А ми нашу славну Україну, гей, гей – розвеселимо.
А ми тую червону калину – піднімемо
А ми нашу славну Україну, гей, гей – розвеселимо.
2. Не хилися червона калино – маєш білий цвіт
Не журися славна Україно – маєш вільний рід.
А ми тую червону калину – піднімемо
А ми нашу славну Україну, гей, гей – розвеселимо.
А ми тую червону калину – піднімемо
А ми нашу славну Україну, гей, гей – розвеселимо.

3. Ой у полі ярої пшениці – золотистий лан
Розпочали стрільці січовії з ворогами там.
А ми тую ярую пшеницю ізберемо
А ми нашу славу Україну, гей, гей – розвеселимо.
А ми тую ярую пшеницю ізберемо
А ми нашу славу Україну, гей, гей – розвеселимо.
4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів
Та прославить по всій Україні січових стрільців
А ми тую стрілецьку славу збережемо
А ми нашу славу Україну, гей, гей – розвеселимо.
А ми тую стрілецьку славу збережемо
А ми нашу славу Україну, гей, гей – розвеселимо.

Руслана.

Щось смішне про службу в війську
Пригадає тато звісно!
Всі ті спогади й байки
Буду слухать залюбки!

Марина.

Тож ви, хлопці, підрастайте,
Професію обирайте,
Щоб у армії служити
І Вітчизну боронити!

2-а ведуча. Аня. Сьогодні дійсно всі жінки вітають хлопців та чоловіків, бо вони хочуть зайвий раз підкреслити у чоловіків такі якості, як мужність, надійність, сміливість, щиросердя і шляхетність.

1-а ведуча. Світлана. Всі дівчата нашої школи сьогодні, як ніколи, намагаються не обійти увагою юнаків, вітають їх, дарують чарівні посмішки.

Підходящий

1. Пам'ятаю, як зустрілись
Я подумала це мій
Щоки полум'ям горіли
У тривозі молодій
Ти сказав привітне слово
Я тобі відповіла
І між нами так раптово
Квітка ніжна розцвіла.

Приспів

Може хтось ховає очі
Загорне вуста у тишу,
А мені ти найдорожчий
А мені ти найлюбіший
Може криво хтось всміхнеться
Прошепоче є і краці
Але ти для мого серця
Як говорять підходящий.
Може криво хтось всміхнеться
Прошепоче є і краці
Але ти для мого серця
Як говорять підходящий.

2. Ми простояли всю нічку
Здавалось мить одна
Сперся місяць на смерічку
І зоря була ясна
Хоч та зустріч за туманом
Я бажання не здаю
Я із милим, із коханим
Знов до ранку простою.

Приспів 2 рази

Марина.

Ми бажаємо вам, хлопці,
Друзі наші щирі,
Гарно всім навчатись
І жити у мирі!

Віка.

Щоб зростали і мужніли
Ви кожну годину,
Щоб батьки пишались вами
У будь – яку днину!

Світлана.

Нехай завжди здійснюються всі мрії,
Ще будьте мужні і щасливі,

Вершин блискучих досягайте,
І нам також допомагайте.

Вчитель. Найбільша радість для солдата отримати вістку з дому... Один із листів матері до сина, що пішов служити до армії, ви зараз прослухаєте.

Коли сонечко весною землю пригрівало,
Сина в армію служити мати проводжала.
І стиснулось серце, очі засльозились,
Як на хлопців – новобранців усіх подивилась.
Привикай же, сину, до життя в казармі
Нехай ці роки не пройдуть намарно.
Вчись сумлінно й гідно ти бійцем ставати
І поважай старших, молодий солдате!
Слухай командирів – розуму навчайся
Пиши листи друзям і не зазнавайся.
А як трапиться в житті скрутная хвилинка
Пам'ятай же, сину, що ти є людина.
Щоб душі твоєї злоба не скорила,
Підлість та підступність тебе не згубила,
Обминай дороги, де чвари і сварки
І не прикладайся ти часто до чарки,
Щоб тверезий розум тримав в віжках силу,
А любов та дружба розправляла крила.

2-а ведуча. Аня. Попри зміну часів і політичних систем, нині 6 грудня асоціюється насамперед з мужністю та стійкістю людського характеру, силою духу та відданістю Батьківщині.

(Слово дітей до батьків)

Віталій.

Усе в житті міняється і в'яне,
Усе мина, відходить назавжди,
Лиш батьківська любов ніколи не зів'яне,
Лиш татові слова зі мною назавжди.

Відео

Пісня «Три желанья»

1. У меня есть три желанья, их сегодня вам открою я

Чтобы папа добрым был, чтобы маму он любил,

Чтобы мой дружок Серёжка мне конфетку подарил.

2 раза

2. Я на ушко кукле прошепчу знаєш, фея я чого хочу?

Чтобы папа добрым был, чтобы маму он любил,

Чтобы мой дружок Серёжка мне цветочек подарил.

2 раза

Па-па, па-па, па-па, па-па, па

Па-па, па-па, па-па, па-па, па

3. Три желанья словно лепестки, отпускаю в небо я с руки,

Чтобы папа добрым был, чтобы маму он любил,

Чтобы мой дружок Серёжка мне колечко подарил.

2 раза

4. Чтоб исполнились мои мечты, подпевай со мною вместе ты,

Чтобы папа добрым был, чтобы маму он любил,

Чтобы мой дружок Серёжка мне машину подарил.

Чтобы папа добрым был, чтобы маму он любил,

Чтобы мой дружок Серёжка Мерседес мне подарил.

Па-па, па-па, па-па, па-па, па

Па-па, па-па, па-па, па-па, па

Руслана.

Усе, що є в житті, то - долі повеління,
А все, що в мене є, - терпіння та удача,
І розум, батьку, мій, - це твоя добра вдача.

Аня.

Люблю усе живе, що квітне і буяє.
Це, батьку, мабуть, я також від тебе маю.
Ти передав мені усе, що сам ти знаєш.
І наділив мене усім, що сам умієш.

1-а ведуча. Світлана. Хай назавжди поселяться в наших сім'ях
Любов, Повага, Статок.

І той місточок доброти і любові між батьками і дітьми ніколи
не переривається.

Щастя Вам усім!

2-а ведуча. Аня. Дорогі наші чоловіки!

1-а ведуча. Світлана. Сміливі і мужні!

2-а ведуча. Аня. Сильні і спритні!

1-а ведуча. Світлана. Розумні і кмітливі!

2-а ведуча. Аня. Ніжні і добрі!

1-а ведуча. Світлана. Люблячі і турботливі!

2-а ведуча. Аня. Сьогодні для вас – лиш найтепліші слова!

Учень. Богдан.

Що то, люди за країна -
Неба синього блакить,
На ланах у серпні жито
Стиглим золотом блищить?
У якій, скажіть, країні
Клімат лагідний, м'який?
Бог відводить буревії,
Негаразди всіх стихій?
Люди мудрі, працьовиті
У країні тій живуть.
На чуже не зазіхають
І свого не віддадуть.
У якій іще країні
Так земля родить охоча?

**Наче пісня солов'їна -
Мова ніжна і співоча?
Гори є і полонини,
Є моря, річки, ліси...
Загалом, то є країна
Невимовної краси!
Гордо, голосно, дитино,
Ти назви ім'я країни,
У якій, хвалити Бога,
Народився і живеш.
Їй дочкою є чи сином
І, коли ти підростеш,
Будеш їй творити славу,
Розбудовувать державу.
Отже, зветься ця країна,
Незалежна і єдина -
(всі хором) **Наша ненька – Україна!****

Пісня «Діти України»

**1. Дав нам Бог лани широкі
І степи й поля.
Дав нам Бог гори високі
Ріки і моря.
Дав нам Бог гаї зелені
Пісню солов'я.
Дав нам Бог молитву неба
Мамині слова.**

Приспів

Діти України, квіти України
Діти України - чисті, як сльоза.
Діти України, квіти України
Діти України, це ти і я.
Діти України, квіти України.
Діти України, це ти і я.

2. Дав нам Бог чудову мову
Слово Кобзаря.
Душу сповнену любові
Мудрості й добра.
Тож співаймо, українці,
Разом ти і я.
Щоби квітами рясними
Розцвіла земля.

Приспів 2 рази

Вчитель.

Слава Україні! Героям слава! Дякуємо за увагу!